

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 1. veljače 2006.

Boje je milosrđe veće od svih njegovih djela

Uvodno čitanje: Psalam 145,1-13. Pohvala boanskom veličanstvu.

(Večernja petka IV. tjedna)

Slavit ću te, o Boe, kralju moj, / ime ću tvoje blagoslivljat uvijek i dovijeka. / Svaki ću dan tebe slaviti, / ime ću tvoje hvaliti uvijek i dovijeka. / Velik je Gospodin i svake hvale dostojan, / nedokučiva je veličina njegova! / Naraštaj naraštaju kazuje djela tvoja / i silu tvoju naviješta. / Govore o blistavoj slavi tvoga veličanstva, / i čudesa tvoja objavljuju. / Kazuju strahovitu silu djela tvojih, / veličinu tvoju pripovijedaju. / Razglašuju spomen velike dobrote tvoje / i pravednosti tvojoj kliču. / Milostiv je i milosrdan Gospodin, / spor na srdbu, bogat dobrotom. / Gospodin je dobar svima, / milosrdan svim djelima svojim. / Nek te slave, Gospodine, sva djela tvoja / i tvoji sveti nek te blagoslivlju! / Neka kazuju slavu tvoga kraljevstva, / neka o sili tvojoj govore, / da objave ljudskoj djeci silu tvoju / i slavu divnoga kraljevstva tvoga. / Kraljevstvo tvoje kraljevstvo je vječno, / tvoja vladavina za sva pokoljenja.

1. Prihvatili smo kao svoju molitvu Psalma 145, tu radosnu hvalu Gospodina kojega se uzvisuje kao dobrostivog vladara punog ljubavi, koji se brine o svim svojim stvorenjima. Liturgija nam ovaj himan donosi u dva dijela, koji odgovaraju i dvama poetskim i duhovnim pokretima samoga Psalma. Zastat ćemo sada nad prvim dijelom koji odgovara recima 1-13.

Psalam je upravljen Gospodinu kojeg zaziva i opisuje kao "kralja" (usp. *Ps* 145,1), što jedna od boanskih odlika koja dominira i u drugim psalamskim himnima (usp. *Ps* 47; 93; 96-99). Još i više, duhovno središte našega hvalospjeva sastoji se upravo od snane i strastvene proslave boanskog

kraljevskog dostojanstva. U njemu se četiri puta ponavlja - gotovo kao da se time naznačuju četiri stoerne točke bića i povijesti - hebrejska riječ *malkut*, "kraljevstvo" (usp. *Ps* 145,11-13).

Znamo da je ova kraljevska simbolika, koja će biti od središnjeg značenja i u Kristovu navješčaju, izričaj spasenskoga nauma Bojega: on nije ravnodušan s obzirom na ljudsku povijest, nego u odnosu na nju eli ostvariti naum sklada i mira. Kako bi se ispunio taj naum sazvano je čitavo čovječanstvo, ne bi li prionulo uz boansku spasensku volju, volju koja se širi na sve "ljude", na "sva pokoljenja" i u "vječnost". To je sveopće djelo koje sa svijeta skida zlo, te ondje ustoličuje "slavu" Gospodnju, to jest njegovu osobnu djelatnu i transcendentnu prisutnost.

2. Prema tome srcu Psalma, smještenom u samom središtu kompozicije, upravljena je Psalmistova hvala u ime svih vjernika. Najviša biblijska molitva zapravo je proslava djela spasenja koja objavljuju ljubav Gospodnju prema njegovim stvorenjima. Nastavlja se uzvisivati boansko "ime", odnosno njegova osoba (usp. rr. 1-2), koja se očituje u njegovu povijesnom djelovanju: govori se tako o "djelima", "čudesima", "slavi", "sili", "veličini", "pravdi", "strpljivosti", "milosrđu", "milosti", "dobroti" i "njenosti".

To je neka vrst litanijske molitve koja proglašava ulazak Boga u ljudske događaje kako bi time čitavu stvorenu stvarnost doveo do spasenske punine. Mi nismo ostavljeni na nemilost mračnih sila, niti smo osamljeni sa svojom slobodom, već smo povjereni djelovanju moćnoga i blagoga Gospodina, koji za nas ima poseban naum, ustanovljenje "kraljevstva" (usp. r. 11).

3. Ovo "kraljevstvo" ne sastoji se ni u moći, ni u prevlasti, ni u pobjedi, niti u tlačenju, kao što to često bude slučaj u zemaljskim kraljevstvima, nego je riječ o objavi milosrđa, njenosti, dobrote, milosti, pravde, kao što je to više puta ponovljeno u recima koji sadre hvalu. Saetak ove boanske slike nalazi se u r. 8. Gospodin je "spor na srdbu, bogat dobrotom".

To su riječi koje podsjećaju na samoobjavu što ju je sam Boga dao na Sinaju: "Gospodin! Gospodin! Bog milosrdan i milostiv, spor na srdbu, bogat ljubavlju i vjernošću" (*Iz* 34,6). Imamo ovdje pripremu za ispovijest vjere prema Ivanovoj tradiciji, vjere u Boga koji je ljubav (usp. *1 Iv* 4,8.16).

4. Naša pozornost zaustavlja se i na sljedećem prelijepom retku (r. 9): "Gospodin je dobar svima, milosrdan svim djelima svojim". U tom smislu, sveti Petar Krizolog (oko 380.-450.) ovako kae u Drugom govoru o postu: "Velika su djela Gospodnja": no ova veličina nadvišena je veličinom milosrđa. Doista, nakon što prorok kae: "Velika su djela Gospodnja", na drugom mjestu dodaje: "Milosrđe mu je veće od svih djela". Milosrđe, braćo, ispunja nebo, ispunja zemlju... Evo onda zašto je veliko, velikodušno, jedinstveno milosrđe Kristovo, koje je sav sud ostavilo za samo jedan dan, sve čovjekovo vrijeme dodijelilo miru obraćenja... Evo onda zašto se prorok, koji nije imao povjerenja u vlastitu pravednost, sav baca prema milosrđu: "Smiluj mi se, Boe - kae - po velikom milosrđu svome" (*Ps* 51,3) (42,4-5: Sermoni 1-62bis, Scrittori dell'Area Santambrosiana, 1, Milano-

Roma 1996, str. 299.301).

Pozdrav hrvatskim hodočasticima na hrvatskom:

Pozdravljam i blagoslivljam sve hrvatske hodočasnike, a osobito vjernike iz Murtera! Predragi, neka vaši domovi budu mjesta molitve kako bi u njima prebivao mir Boji! Hvaljen Isus i Marija!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana